DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

№ 16	*Warszawa, dnia 30 grudnia 1923 roku*	*Rok IV*

195.

D. IX. 6479.

OKÓLNIK

W SPRAWIE SPRAWOZDAWCZEJ DZIAŁALNOŚCI KONSULATÓW W ZAKRESIE EKONOMICZNYM.

M. S. Z. pragnie zwrócić uwagę Konsulatów na doniosłość ich roli sprawozdawczej w dziedzinie stosunków ekonomicznych. Rola ta nie była dotychczas należycie przez Konsulaty doceniana i brak było zupełnie jednolitości w wykonywaniu tego działu pracy. M. S. Z. po porozumieniu z resortowemi Ministerstwami uznało za niezbędne wprowadzenie pewnych zmian w dotychczasowych instrukcjach i dokonuje niniejszem ich rewizji, zaznaczając, że uważa za pożądane i niezbędne wprowadzenie jaknajdalszych uproszczeń w trybie pracy kancelaryjnej konsulatów.

M. S. Z. przypomina zarazem, że wartość raportu mierzy się do pewnego stopnia źródłem informacyj. Jako jedno z najważniejszych obok prasy uznać należy posiadanie w społeczeństwie miejscowem osobistych stosunków, co M. S. Z. uważa za bardzo ważne i co specjalnie wszystkim placówkom poleca.

M. S. Z. nie wątpi, że placówki, ściśle przestrzegając poniższej instrukcji, udoskonalą dotychczasową działalność w zakresie informacyj gospodarczych i w ten sposób umożliwią czynnikom rządowym i społecznym dokładne orjentowanie się w sytuacji ekonomicznej państw obcych i zmianach w nich zachodzących.

W myśl powyższego i w celu usystematyzowania sprawozdawczej działalności Konsulatów w dziedzinie ekonomicznej, M. S. Z. w miejsce działu B okólnika z dnia 14/I. 1922 r. (Dz. Urz. M. S. Z. 1922 № 3 poz. 21) zarządza do czasu wydania specjalnej szczegółowej instrukcji, co następuje:

1. Konsulaty winny nadsyłać dwojakie raporty ekonomiczne: perjodyczne i specjalne.

2. Raporty perjodyczne w przyszłości zamiast miesięcznie mają być przysyłane co 3 miesiące, a wysyłane nie później niż 15 lutego, maja, sierpnia i listopada za poprzedzające 3 miesiące; raport lutowy winien zawierać w specjalnym rozdziale rzut oka na rozwój stosunków gospodarczych okręgu konsularnego w przeciągu całego ubiegłego roku.

Raporty te mają na celu scharakteryzowanie ewolucji gospodarczego życia okręgu, jego znaczenia w życiu ekonomicznem danego państwa i określenie zainteresowania, jakie w danym okręgu konsularnym istnieje dla polskich czynników gospodarczych (np. czy dany okrąg może stanowić rynek zbytu dla wywozu polskiego, jaka jest konjuktura handlowa, wzgl. jakie zachodzą przeszkody w rozwoju stosunków, czy jest okrąg źródłem produkcji, której przywóz do Polski mógłby być pożądany).

Ponadto raporty perjodyczne winny zawierać sprawozdanie z działalności Konsulatu w zakresie propagandy gospodarczej; Konsulaty winny uwiadamiać, jaką akcję podjęły w swoim okręgu w celu przyczynienia się do zdobycia, bądź rozszerzenia i utrzymania rynku miejscowego dla artykułów polskiego wywozu i jakie są wyniki tej akcji. Z drugiej strony winny wykazać co Konsulat przedsięwziął, aby wzbudzić zainteresowanie miejscowych sfer gospodarczych polskim rynkiem zbytu i naszemi jarmarkami lwowskiemi i poznańskiemi, oraz jaki jest stopień tego zainteresowania.

3. Raporty perjodyczne winny zawierać m. i. informacje z następujących dziedzin:

a) polityka handlowa i celna ze zwróceniem szczególnej uwagi na wszelkie zmiany w taryfach celnych, dokonywane wskutek umów międzynarodowych, lub też w drodze ustawodawstwa wewnętrznego; pożądane dołączanie tekstów w oryginale, ewent. również w przekładzie na język polski lub na jeden z języków ogólnie dostępnych;

b) restrykcje i premje w handlu wewnętrznym i zewnętrznym (wwozowe i wywozowe, konsumpcyjne);

c) polityka skarbowa i finanse publiczne: budżet, sprawozdania banków emisyjnych, ustawy z zakresu podatków i danin publicznych, ważniejsze zamierzenia z zakresu ustawodawstwa walutowego, celnego, podatkowego, monopolów, systemu uposażeń, ważniejsze stadja rozwoju akcyj sanacyjnych — z dołączeniem tekstów w miarę możności w jednym z języków ogólnie dostępnych;

d) bankowość i stan rynku pieniężnego; giełda ze specjalnem uwzględnieniem wahań marki polskiej i ewent. komentarzem; zapotrzebowanie kapitałów w przedsiębiorstwach handlowych i przemysłowych;

e) ekspansja kapitałów miejscowych zagranicą oraz kapitałów obcych w okręgu konsularnym ze szczególnem uwzględnieniem działalności wielkich banków;

f) warunki transportowe i komunikacyjne (koleje żelazne, taryfy kolejowe, żegluga morska i rzeczna, poczta, telegraf, radiotelegrafja, awjacja);

g) zagadnienia pracy i kosztów utrzymania (stawki płac według gałęzi przemysłu, strajki, bezrobocia, wskaźniki cen hurtowych); w miarę możności tabelaryczne zestawienia z wymienieniem źródeł;

h) produkcja, konsumpcja, import lub eksport artykułów, które specjalnie interesują Polskę, np. artykuły zbożowe, węgiel, przetwory

ropne, sól, drzewo, przetwory drzewne, cukier, chmiel, len, spirytus, krochmal i inne przetwory ziemniaczane, szczecina, produkty hodowlane, artykuły spożywcze, wełna, bawełna, przedmioty przemysłu ludowego, oraz inne surowce i fabrykaty, które mogłyby być eksportowane z Polski, wzgl. importowane do Polski.

W krajach, w których istnieją dwa lub więcej polskie urzędy konsularne, tylko stołeczny konsulat zdaje sprawę z polityki handlowej, celnej, skarbowej, komunikacyjnej i t. d. danego państwa; pozostałe konsulaty donoszą jedynie o jej konsekwencjach na obszarze okręgu konsularnego.

4. Raporty perjodyczne winny być uzupełniane oddzielnym raportem z danemi statystycznemi o handlu zagranicznym (waga, wartość) z uwzględnieniem szczegółowych liczb o udziale danego okręgu w handlu z Polską. Dane cyfrowe winy być zaopatrzone w odpowiednie oświetlenie. W miarę możności pożądane nadsyłanie ich w odstępach miesięcznych z załączeniem oficjalnych wydawnictw statystycznych.

Ogólną statystykę handlową, dotyczącą całego państwa, podawać winny jedynie konsulaty stołeczne.

5. Raporty specjalne dotyczą bądź ważniejszych wydarzeń w życiu gospodarczem okręgu, których charakter aktualny wymaga natychmiastowego zawiadomienia, a które mogą zainteresować czynniki krajowe (np. jarmark ljoński, wystawa rolnicza w Pradze czeskiej, konferencja helsingforska, pożyczka norweska w Ameryce, konwencja handlowa duńsko-rosyjska i t. d.), bądź też pewnych specjalnie ważnych przejawów życia okręgu konsularnego (np. przemysł drzewny w Finlandji, akcja oszczędnościowa rządu włoskiego).

Przedmiotem raportu specjalnego winien być również w miarę potrzeby stosunek prasy miejscowej do spraw polskich. (np. „Głosy prasy wiedeńskiej o wahaniach marki polskiej“).

6. Informacje o ogłoszeniach przetargów na dostawy publiczne (np. koce dla armji rumuńskiej) winny być dostarczane niezależnie od raportów perjodycznych. Gdyby zachodziła obawa, że wiadomość wyjątkowej wagi o ogłoszonym przetargu w drodze normalnej nie dotarłaby na czas do Polski, należy zakomunikować ją w drodze telegraficznej M. S. Z., równocześnie wysyłając szczegółowy raport.

7. W możliwie krótkiej drodze winny być również komunikowane informacje o ważniejszych upadłościach, a szczególnie o upadłościach firm, pozostających w stosunkach handlowych z Polską, oraz firm polskich, czynnych na obczyźnie. O ile sprawa wyjątkowej wagi wymaga zajęcia stanowiska, wzgl. podjęcia akcji przez polskie czynniki rządowe w kraju, o wypadku upadłości należy donieść M. S. Z. telegraficznie.

8. Okólnik № 75 z 31/V. 1921 r. w sprawie informacyj o korespondentach zagranicznych P. K. K. P. obowiązuje w dalszym ciągu, z tą jedynie zmianą, że należy nadsyłać do M. S. Z., adresując do Wydziału Ekonomicznego, 2 kopje, z których jedną M. S. Z. prześle M-stwu Skarbu.

9. Konsulaty, mające swą siedzibę w miastach portowych, w odstępach kwartalnych winny przesyłać do Departamentu Marynarki Handlowej M. P. i H. w 2 egzemplarzach, (z których jeden przeznaczony dla Urzędu Marynarki Handlowej przy Komisarjacie Generalnym w Gdańsku) raporty, dotyczące handlu morskiego, ruchu statków, jak frachtowych, tak i osobowych i, o ile możności, wszelkich opłat portowych, stewardowskich, pilotowych, holowniczych i innych, obowiązujących w okręgu konsularnym placówki.

Kopję tych raportów w jednym egzemplarzu należy nadsyłać do Wydziału Ekonomicznego M. S. Z.

10. Przywiązując wielką wagę do działalności gospodarczej konsulatów, M. S. Z. poleca aby ten zakres czynności był istotnie żywo prowadzony, a raporty perjodyczne, mające być odbiciem tej działalności, były bezwzględnie w terminach składane.

W dążeniu do rozwinięcia tej gałęzi pracy konsulatów i do jej udoskonalenia powołaną zostanie w M. S. Z. specjalna komisja opinjodawcza, która z udziałem przedstawicieli resortowych Ministerstw będzie miała na celu kwalifikowanie działalności gospodarczej każdego urzędu konsularnego na podstawie jego raportów i wypowiedzenie się co do sposobów koordynowania prac poszczególnych konsulatów.

11. Przechodząc do strony technicznej raportów, M. S. Z. zarządza:

a) raporty perjodyczne mają być nadsyłane z podaniem rozdzielnika do Wydziału Ekonomicznego M.S Z. z dwiema kopjami; konsulaty stołeczne winny przesyłać do M.S.Z. jedną tylko kopję, adresując drugą bezpośrednio do Wydziału Ekonomicznego M. R. i D. P.; dalsze dwie kopje z wszystkich konsulatów winny być bezpośrednio wysyłane do Dep. Handl. M. P. i H., a jedna do Poselstwa (wzgl. Radcy Handlowego);

b) raporty specjalne (poza raportami morskiemi) winny być nadsyłane z podaniem rozdzielnika do Wydz. Ekonomicznego M.S.Z. w oryginale z taką ilością kopij, aby mogły być one rozesłane bez zwłoki do zainteresowanych Ministerstw resortowych (np. raport dotyczący organizacji i warunków pracy w rolnictwie winien być nadesłany z 2 kopjami do M. R. i D. P. i dla M. P. i O. S.).

Niezależnie od tego każdy raport powinien być przesłany w 2 kopjach do M. P. i H. wprost w oddzielnej kopercie, adresowanej do Dep. Handl. M. P. i H., oraz w jednej kopji do Poselstwa (wzgl. Radcy Handlowego).

12. Konsulaty mogą bezpośrednio korespondować z osobami prywatnemi i organami urzędowemi w Polsce tylko w tym wypadku, o ile dana sprawa nie wymaga zajęcia stanowiska, powzięcia decyzji lub podjęcia odpowiedniej akcji przez M. S. Z.

13. Wszelkie odpowiedzi treści ekonomicznej, przesyłane resortowym Ministerstwom na ich zapytania, oraz ważniejsze informacje handlowe, udzie-

lane przez Konsulat w drodze korespodencji osobom prywatnym lub instytucjom, a które w sposób specjalny mogą interesować czynniki krajowe, winny być w kopji komunikowane M. S. Z., M. P. i H., ewent. również i innym zainteresowanym resortom.

14. Informacje o solidności i zdolności płatniczej i kredytowej firm zagranicznych, wzgl. krajowych, firmom, wzgl. osobom prywatnym nie mogą być udzielane. W razie o ile strona skierowuje do Konsulatów odnośne zapytanie, w odpowiedzi winny one jedynie wskazać na instytucje, udzielające tych informacyj.

15. O ile raport nie nadaje się do publikacji lub do udostępnienia czynnikom społecznym, winien on być zaopatrywany w napis „poufne". Jako raport poufny należy uważać np. raporty, oparte na informacjach ze źródła poufnego; raporty, zawierające informacje o poszczególnych osobach, firmach, towarzystwach i t. p., a które mogłyby wywołać reklamacje ze strony osób lub instytucyj; raporty, zawierające informacje, które po ich opublikowaniu mogłyby być wyzyskane przez obce firmy czy osoby na niekorzyść przemysłu polskiego.

16. Ze względu na konieczność oszczędności pracy, czasu i przyborów kancelaryjnych niezbędne jest redagowanie raportów w formie możliwie zwięzłej i treściwej, dopełnionych w miarę potrzeby odpowiedniemi oryginalnemi załącznikami, względnie tłomaczeniami.

17. Okólnik niniejszy dotyczy również krajów, w których w Poselstwie urzęduje Radca Handlowy. Poseł w porozumieniu z Radcą Handlowym rozgraniczy działalność sprawozdawczą Radcy i Konsulatów celem uniknięcia podwójnej roboty i projekt rozgraniczenia przedłoży w najbliższym czasie M. S. Z. do zatwierdzenia.

W każdym jednak razie jest konsulat obowiązany do raportów perjodycznych odnośnie do swego okręgu konsularnego.

18. Okólnik niniejszy obowiązuje wszelkie urzędy konsularne (Konsulaty Generalne, Konsulaty, Wicekonsulaty, Wydziały konsularne przy Poselstwach), wzg. Poselstwa, o ile w kraju ich urzędowania niema polskiego urzędu konsularnego.

19. Postanowienia niniejszego okólnika w całej rozciągłości obowiązują konsulaty honorowe etatyzowane. Konsulaty honorowe nieetatyzowane, w swej działalności sprawozdawczej winny stosować się do wskazówek zwierzchniego konsulatu etatowego i składać mu raporty perjodyczne, opracowane na podstawie otrzymanych wskazówek.

20. Okólnik niniejszy obowiązuje z dniem 1 stycznia 1924 r.

Pierwszy perjodyczny raport winien być wysłany w myśl art. 2. nie później niż 15 lutego 1924 r.

w z. Ministra

(—) *M. Seyda.*

Warszawa, dn. 13/XII 1923 r.

K. I. 14743.

196.

OKÓLNIK

W SPRAWIE ZAKRESU DZIAŁANIA KONSULATÓW HONOROWYCH.

Celem uniknięcia licznych wątpliwości, które ujawniły się odnośnie do zakresu działalności Konsulatów Honorowych Ministerstwo Spraw Zagranicznych ustanawia, do czasu definitywnego uregulowania kwestji kompetencji Konsulatów w Ustawie i Instrukcji konsularnej, następujące zasady:

PODZIAŁ KONSULATÓW HONOROWYCH.

1. Pod względem rozległości rzeczowego zakresu działania Konsulaty Honorowe dzielą się na:

a) Konsulaty Honorowe pełnoprawne, czyli etatyzowane, t. j. te, w których kierownikiem działu administracyjno-konsularnego jest państwowy urzędnik etatowy polskiej służby zagranicznej, przydzielony do Konsulatu Honorowego.

b) Konsulaty Honorowe nieposiadające pełnego uprawnienia (t. j. nieposiadające przydzielonego urzędnika etatowego).

2. Konsulaty Honorowe pełnoprawne (etatyzowane) zależą od M. S. Z. za pośrednictwem zwierzchniego Poselstwa, narówni z Konsulatami etatowemi.

Konsulaty Honorowe nieposiadające pełnego uprawnienia podlegają kontroli i nadzorowi Konsulatu etatowego, któremu zostały podporządkowane i od którego otrzymują instrukcje i wskazówki.

3. W akcie ustanawiającym Konsulat Honorowy, w każdym poszczególnym wypadku wskazana będzie kategorja, do której dany Konsulat zaliczony zostanie.

RZECZOWY ZAKRES DZIAŁANIA KONSULATÓW PEŁNOPRAWNYCH.

4. Rzeczowy zakres działania Konsulatów pełnoprawnych obejmuje ogół agend Konsulatów etatowych.

Jednakowoż czynności konsularne, do których wykonywania potrzebne jest specjalne imienne upoważnienie Ministra Spraw Zagranicznych (jak: czynności notarjalne, urzędnika stanu cywilnego, przesłuchiwania świadków pod przysięgą etc.) mogą być sprawowane wówczas jedynie, gdy przydzielony do Konsulatu Honorowego pełnoprawnego (etatyzowanego) urzędnik etatowy posiada odnośne imienne upoważnienie.

5. Konsulaty Honorowe pełnoprawne (etatyzowane) korespondują z M. S. Z., z Poselstwami oraz z Konsulatami etatowemi bezpośrednio, podobnie jak i Konsulaty etatowe.

RZECZOWY ZAKRES DZIAŁANIA KONSULATÓW HONOROWYCH NIEPOSIADAJĄCYCH PEŁNEGO UPRAWNIENIA.

6. Zakres działania Konsulatów Honorowych nieposiadających pełnego uprawnienia obejmuje:

a) zakres zasadniczy,
b) zakres dodatkowo powierzony.

7. Zakres zasadniczy obejmuje następujące agendy:

a) obronę praw, mienia i interesów obywateli polskich w ogólnem tego słowa znaczeniu, oraz interwencje u władz miejscowych (administracyjnych, samorządowych, sądowych i t. d.) na rzecz obywateli polskich.
b) interwencje u wyżej wymienionych władz w razie naruszenia postanowień prawa międzynarodowego i traktatów istniejących między Polską a państwem urzędowania Konsula.
c) działalność propagandowo-kulturalną: zaznajamianie miejscowego społeczeństwa ze sprawami polskiemi, celem wzbudzenia zainteresowania polskiem życiem kulturalnem i społecznem, zwłaszcza w drodze informowania prasy miejscowej.
d) działalność w dziedzinie gospodarczej: propagandowa, informacyjna, sprawozdawcza.
Konsulaty Honorowe winny wykonywać w zakresie spraw gospodarczych specjalne zlecenia otrzymywane od M. S. Z. lub od zwierzchniego Poselstwa, oraz rozwijać działalność według wskazówek, udzielonych im przez zwierzchni Konsulat etatowy w ramach okólnika № D. IX. 64792 z dnia 13. XII. 1923 r. (Dz. Urz. M. S. Z. № 16 z 1923 r. poz. 195).
e) spisanie układu pojednawczego lub zapisu na sąd polubowny.
f) czynności administracyjne:
    1) przyjmowanie wszelkiego rodzaju podań od obywateli polskich;
    2) doręczanie lub przesyłanie drogą urzędową listów prywatnych, w razie istotnej potrzeby;
    3) przesyłanie drogą urzędową dokumentów;
    4) przesyłanie wzorów i próbek na żądanie instytucyj rządowych, bądź dla nich przeznaczonych;
    5) inkasowanie należności na rzecz obywateli polskich i przekazywanie drogą urzędową gotowizny, papierów wartościowych i t. p., z uwagą, że przechowywanie depozytów przez Konsulaty Honorowe jest niedopuszczalne; przyjęcie depozytu może mieć miejsce jedynie w celu bezpośredniego i natychmiastowego przesłania go do zwierzchniego Konsulatu etatowego, względnie Poselstwa.

g) działalność administracyjno-sprawozdawczą, przewidzianą przez okólnik № 21 (Dz. Urz. M. S. Z. № 3 z roku 1922). Konsulaty Honorowe winny składać raporty w odstępach kwartalnych zwierzchniemu Konsulatowi etatowemu, który w swych perjodycznych raportach administracyjnych przedstawia działalność administracyjną podległych sobie Konsulatów Honorowych;

h) czynności w stosunku do marynarki handlowej.

8. Zakres działania dodatkowo powierzony obejmuje agendy, które mogą być zlecone przez zwierzchni Konsulat etatowy, względnie przez zwierzchnie Poselstwo, lub przez M. S. Z.; odnosi się to przedewszystkiem do czynności zastrzeżonych dla Konsulatów etatowych, oraz pełnoprawnych Konsulatów Honorowych, z wyjątkiem jednak prawa wystawiania paszportów i udzielania wiz,

Wnioski o dodatkowe powierzenie Konsulatowi Honorowemu przez zwierzchni Konsulat etatowy, względnie Poselstwo, poszczególnych czynności winny być uprzednio przedstawiane do aprobaty M. S. Z.

9. Konsulaty Honorowe nieposiadające pełnego uprawnienia korespondują z M. S. Z., z Poselstwami oraz Konsulatami etatowymi jedynie za pośrednictwem zwierzchniego Konsulatu etatowego; tą też drogą winny być kierowane odpowiedzi.

10. Zgodnie z okólnikiem № 117 K/I. 25173/250 z dnia 1-go sierpnia 1921 r. Konsulaty Honorowe Rzeczypospolitej Polskiej wykonują w stosunku do obywateli Wolnego Miasta Gdańska i ich statków te same czynności, które są przewidziane w niniejszym okólniku w stosunku do obywateli polskich oraz do polskiej marynarki handlowej.

11. Używana w niniejszym okólniku nazwa Konsula lub Konsulatu honorowego stosuje się do Konsulów Honorowych, Wicekonsulów Honorowych i Agentów Konsularnych Honorowych, oraz do Konsulatów Honorowych, Wicekonsulatów Honorowych i Agencji Konsularnych Honorowych.

12. Okólnik niniejszy wchodzi w życie z dniem 1-go stycznia 1924 r.

w z. Ministra

Warszawa, dn. 10 grudnia 1923 r. (—) *M. Seyda*

197.

A. II. 908.

OKÓLNIK

W SPRAWIE ZAWIERANIA UMÓW Z KONSULAMI HONOROWYMI.

Unieważniając wzór umowy zawieranej z konsulami honorowymi, ogłoszonej w Dzienniku Urzędowym M. S. Z. № 11, poz. 79 z dnia 8 kwietnia 1922 r., Ministerstwo Spraw Zagranicznych zarządza, co następuje:

1. Umowy z Konsulami, Wicekonsulami i Agentami konsularnymi honorowymi, jako Kierownikami nowo utworzyć się mających Konsulatów, Wicekonsulatów i Agencyj konsularnych honorowych, mają być zawierane według wzoru umowy, załączonego do niniejszego Okólnika.

2. W państwach, gdzie istnieją honorowe Urzędy konsularne, Poselstwo ma wezwać w terminie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego okólnika kierowników Urzędów konsularnych honorowych i zawrzeć z nimi umowę według nowego wzoru, unieważniając równocześnie umowę dotychczasową.

3. Przywiązując szczególną wagę do najściślejszego wypełniania ustępów 4 i 5 załączonej umowy, M. S. Z. poleca Poselstwom, aby zwróciły uwagę Kierownikom wskazanych urzędów, że niewykonywanie ich zadań reprezentacyjnych i propagandowych, niezależnie od czynności administracyjnych, może być uważane za powód do rozwiązania umowy.

4. W razie, gdyby zdobycie i utrzymanie conajmniej jednego urzędnika władającego językiem polskim w mowie i w piśmie, napotykało na nieprzewidziane trudności, Poseł upoważniony jest do zwolnienia Kierownika z tego obowiązku przewidzianego w p. 5 umowy.

5. Przy zawieraniu nowej umowy Poseł winien podporządkować Konsulat honorowy Konsulatowi etatowemu (patrz p. 9 umowy) zgodnie z zarządzeniem z dn. 15. XII. 1923 r. (Dz. Urz. M. S. Z. № 16 z 1923 roku poz. 196).

6. Za ścisłe wykonanie niniejszych przepisów odpowiedzialni są Kierownicy podległych M. S. Z. Urzędów dyplomatycznych zagranicą.

7. Okólnik niniejszy zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

w z. Ministra

Warszawa, dn. 15/XII 1923 r. (—) *M. Seyda*

Załącznik I.

WZÓR UMOWY

ZAWIERANEJ Z KONSULAMI HONOROWYMI.

1. P. . . . . z zawodu . . . . zamieszkały w . . . . przyjmuje stanowisko Konsula Honorowego (Wicekonsula, Agenta) Rzeczypospolitej Polskiej z siedzibą w . . . . , zaś Rząd Polski zamianuje go swym Konsulem Honorowym (Wicekonsulem, Agentem) z siedzibą w . . . . na okręg . . . ., oraz niezwłocznie po tym akcie zawiadomi go o dokonanej nominacji.

2. Rząd Rzeczypospolitej Polskiej jednocześnie poczyni odpowiednie kroki u Rządu . . . . celem najrychlejszego uzyskania dla P. . . . exequatur lub przyzwolenia w innej formie, zapewniającego P. . . . . uznanie jego oficjalnego charakteru, oraz możność rozpoczęcia i swobodnego wykonywania czynności konsularnych.

3. Rząd Rzeczypospolitej Polskiej dostarczy za zapłatą P. . . . . . a) tarczę herbową Państwa z odpowiednim napisem, b) chorągiew państwową, c) pieczęcie, oraz komplet przepisanych stempli, d) wydawnictwa urzędowe.

4. P . . . . obowiązuje się z godnością reprezentować Państwo Polskie, stosując się w tym względzie do miejscowych praw i zwyczajów, gorliwie bronić praw i interesów Rzeczypospolitej, oraz jej obywateli, w stosunku do spraw sobie powierzonych dochować tajemnicy urzędowej, obowiązki urzędu swego spełniać gorliwie i sumiennie, jak również postępować zawsze zgodnie z przepisami i instrukcjami Ministerstwa Spraw Zagranicznych, oraz wykonywać ściśle wskazówki, udzielane przez zwierzchni Konsulat w . . . ., oraz przez Poselstwo . . . .

5. P. . . . . obowiązuje się do ponoszenia wszystkich kosztów, związanych z normalnem prowadzeniem Konsulatu, zatem opłaca on bez względu na dochody, jakie daje mu Konsulat, lokal, którego położenie, wygląd i urządzenie odpowiadałyby autorytetowi przedstawicielstwa Państwa Polskiego. Ponosi on dalej koszty korespondencji urzędowej, oraz opłaca personel urzędniczy, z pośród którego conajmniej jeden urzędnik musi władać językiem polskim w mowie i w piśmie. Przyjęcie przez Konsula Honorowego pracowników nie tworzy dla nich żadnych praw względem Państwa Polskiego, co winien Konsul Honorowy w umowach przez siebie z nimi zawieranych wyraźnie stwierdzić.

6. P. . . . . obowiązuje się do prowadzenia czynności kancelaryjnych i kasowości na drukach i w sposób obowiązujący Konsulaty etatowe, jak również do ścisłego przestrzegania odrębności archiwów konsularnych od swych archiwów prywatnych.

7. P. . . . ., jako Konsul Honorowy ma prawo zajmować się prowadzeniem przedsiębiorstw przemysłowych, handlowych, jak również i innych czynności zarobkowych, jednak w żadnym wypadku nie takich, któreby nie licowały z jego charakterem oficjalnym, jako Konsula Rzeczypospolitej Polskiej.

8. P. . . . ., jako Konsul Honorowy poddaje się wszystkim obowiązkom służbowym wynikającym z ustawy państwowej o służbie cywilnej, rozporządzeniom i zarządzeniom wydanym przez Władze Rzeczypospolitej Polskiej i podlega jurysdykcji dyscyplinarnej M.S.Z. P. . . . . jako Konsulatowi Honorowemu nie przysługują prawa do emerytury i zrzeka się on wszelkich roszczeń do Skarbu Państwa w wypadku poniesienia jakichkolwiek strat, które wynikłyby ze sprawowania przezeń czynności urzędowych.

9. Konsulat Honorowy w . . . . podlega bezpośrednio Konsulatowi etatowemu w . . . . . i za jego pośrednictwem Poselstwu w . . . .

10. Rząd Rzeczypospolitej Polskiej przyznaje P. . . . . . .% wszystkich wpływów konsularnych, z wyjątkiem jednakowoż opłat przewidzianych w par. 9, 11, 12, 25, 30 i 36 rozporządzenia Ministerstwa Spraw Zagranicznych i Ministerstwa Skarbu z dn. 22 października 1920 roku w przedmiocie ogólnej taryfy konsularnej, które to opłaty pobierają się zawsze na rachunek Skarbu Państwa. Wyżej określoną sumę . . . .% obliczać należy netto, po uprzedniem potrąceniu wpływów z pp. 9, 11, 12, 25, 30 i 36.

11. Obie umawiające się strony mają prawo wypowiedzenia niniejszej umowy w terminie sześciomiesięcznym.

Ministerstwu Spraw Zagranicznych przysługuje prawo natychmiastowego jej wypowiedzenia w razie stwierdzonego przez organy tego Ministerstwa poważnego naruszenia przepisów służbowych przez P. . . . . . . lub niedotrzymania przez P. . . . . . . warunków niniejszem umowy.

Z chwilą rozwiązania tej umowy i unieważnienia nominacji P. . . . . traci prawo do dalszego używania nadanego mu tytułu, oraz zobowiązuje się do zwrotu M.S.Z. wymienionych w punkcie 3 niniejszej umowy przedmiotów i archiwum konsularnego.

Umowa niniejsza zawarta została przez P. . . . . . Posła (Konsula) R. P. w . . . . w imieniu Rządu Rzeczypospolitej Polskiej i przez P. . . . .

. . . . dnia . . . .

Załącznik II.

PROJET de CONTRAT

À CONCLURE AVEC LES CONSULS HONORAIRES.

1. M. . . . . domicilié á . . . . déclare accepter le poste de Consul honoraire (Vice-consul, Agent) de la République Polonaise, avec siège à . . . . De son côté le Gouvernement Polonais le nommera son Consul honoraire (Vice-consul, Agent) avec siège à . . . . pour la circonscription de . . . . et immédiatement après cet acte lui fera part de la nomination.

2. En même temps, le Gouvernement Polonais fera les démarches nécessaires auprès du Gouvernement . . . . en vue d'obtenir dans le plus bref délai pour M. . . . . l'exequatur ou bien l'agrément sous toute autre forme, afin d'assurer à M. . . . . la reconnaissance de son caractère officiel et la possiblité d'entreprendre et de remplir librement les fonctions consulaires.

3. Le Gouvernement Polonais fournira à M. . . . . contre remboursement des frais: a) l'écusson de l'État, b) le drapeau de l'État, c) les sceaux et l'ensemble des cachets prescrits, d) les publications officielles.

4. M. . . . . s'engage à représenter avec dignité l'État Polonais, se conformant à cet effet aux lois et coutumes du pays de sa résidence, à défendre avec toute la diligence nécessaire les droits et les intérêts de la République Polonaise, ainsi que ceux des citoyens de cette dernière, à garder le secret officiel par rapport aux affaires à lui confiées, à remplir consciencieusement et soigneusement les devoirs découlant de sa charge, à agir en toute circonstance conformément aux prescriptions et aux instructions du Ministère des Affaires Etrangères et à remplir strictement les instructions données par le Consulat de . . . . et par la Légation de Pologne à . . . .

5. M. . . . . s'engage à supporter tous les frais résultant du fonctionnement normal du Consulat, il paye, quels que soient les revenus rapportés par la perception des taxes consulaires, le loyer de l'appartement dont la situation, l'aspect et l'installation doivent répondre au prestige de la représentation de l'Etat Polonais. En outre, il supporte les frais de la correspondance officielle et paye le personnel des employes parmi lesquels un fonctionnaire au moins doit parler et écrire le polonais. En aucun cas les employés engagés par le Consul honoraire ne bénéficient de droits par rapport à l'Etat Polonais, et le Consul honoraire doit le stipuler expressément dans les contrats conclus avec eux.

6. M. . . . . s'engage à faire usage, pour la correspondance officielle ainsi que pour la comptabilité, des imprimés prescrits pour les Consulats et á tenir strictement séparées les archives consulaires de ses archives privées.

7. M. . . . . en tant que Consul honoraire, a le droit de faire le commerce, d'exploiter des entreprises industrielles, d'exercer toute profession lucrative, pourvu que celle-ci ne puisse être considerée comme incompatible avec son caractère officiel de Consul de la République Polonaise.

8. M. . . . . en tant que Consul honoraire, déclare se soumettre à toutes les obligations officielles découlant de la loi sur le service civil du . . . ., à toutes les instructions et à tous les décrets des autorités de la République Polonaise, et accepter la juridiction disciplinaire du Ministère des Affaires Etrangères. M. . . . . en tant que Consul honoraire, n'a pas droit à une pension de retraite et il renonce à toute prétention à l'égard du Trésor de l' Etat Polonais du fait des pertes éventuelles, quelles qu'elles soient, occasionnées par l'accomplissement de ses fonctions officielles.

9. Le Consulat honoraire à . . . . relève directement du Consulat Polonais à . . . . et, par l'intermédiaire de ce dernier, de la Légation de Pologne à . . . .

10. Le Gouvernement Polonais reconnaît à M. . . . .% de toutes les recettes du Consulat, à l'exception toutefois des taxes prévues par les par. 9, 11, 12, 25, 30 et 36 du décret du Min. des Aff. Etr. et du Min. des Finances du 22 octobre 1920, au sujet du tarif consulaire général, lesquelles taxes seront toujours perçues pour le compte du Trésor de l'Etat. La somme précitée de . . . . . .% sera évaluée netto, déduction faite des recettes du chef des par. 9, 11, 12, 25, 30 et 36.

11. Les deux parties peuvent dénoncer le présent contrat avec préavis de six mois.

Le Ministère des Affaires Etrangères a le droit de le dénoncer sans préavis au cas où les organes du Ministère auraient constaté une infraction sérieuse de la part de M. . . . . aux instructions de service ou bien au cas ou M. . . . . n'aurait pas rempli les conditions prévues par le présent contrat.

A partir du moment de la dissolution du présent contrat et de l'annulation de la nomination, M. . . . . perd le droit de se servir du titre de Consul . . . . à lui concédé et s'engage à restituer au Ministère des Affaires Etrangères tous les objets visés au point 3 du présent contrat, ainsi que les archives consulaires.

Le présent contrat a été conclu au nom du Gouvernement Polonais par M. . . . . . . Ministre (Consul) de la République Polonaise à . . . . . et par M. . . . . . .

à . . . . le . . . .

198.

A. II. 776.

A K T

USTANAWIAJĄCY HONOROWY KONSULAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ W BARCELONIE.

Art. 1.

Ustanawia się niniejszem Honorowy Konsulat Rz. Pol. w Barcelonie.

Art. 2.

Okrąg Honorowego Konsulatu Rz. Pol. w Barcelonie obejmuje prowincje: Tarragona, Lerida, Gerona, Huesca, Zaragoza, Teruel, Valencia i wyspy Balearskie.

Art. 3.

Honorowy Konsulat Rz. Pol. w Barcelonie zależny będzie od Poselstwa Rz. Pol. w Madrycie.

Art. 4.

Kierownik Konsulatu Honorowego w Barcelonie będzie wykonywał swe funkcje jedynie w zakresie powierzonym mu przez Posła Rz. Pol. w Madrycie, oraz pod jego odpowiedzialnością.

Art. 5.

Poselstwo Rz. Pol. w Madrycie zawrze umowę z Konsulem Honorowym w Barcelonie według obowiązującego w M. S. Z. wzoru.

Za Ministra

(—) *M. Seyda.*

Warszawa, dnia 14/XII 1923 r.

Podsekretarz Stanu.

A. II. 949.

199.

ZARZĄDZENIE

W SPRAWIE USTALENIA ZALEŻNOŚCI HONOROWYCH URZĘDÓW KONSULARNYCH.

W związku z okólnikiem № A.II.908 z dn. 15.XII.1923. (Dz. Urz. M. S. Z. № 16 poz. 197) w sprawie zawieranych umów z Konsulami Honorowymi, oraz z okólnikiem № K. I. 14743 z dn. 10. XII. 1923 r. (Dz. Urz. M.S.Z. № 16 poz. 196) w sprawie zakresu działania Konsulów Honorowych, ustalam niniejszem zależność poszczególnych Konsulatów Honorowych w następujący sposób:

Państwo Rezydencji	Urząd Podległy	Urząd Zwierzchni
Australja	Kons. Gen. Hon. w Sydney	Kons. Gen. w Londynie
Belgja	Kons. Gen. Honor. (Pełnoprawny) w Brukseli	Poselstwo Rz. Pols. w Brukseli
Bułgarja	Ag. Hon. Kons. w Warnie	Wydz. Kons. przy Pos. R. P. w Sofji
Chili	Kons. Honor. w Santjago de Chili	W. K. przy Pos. w Buenos Aires
Czechosłowacja	Wydział Konsul. Honor. w Marjanskich Laznich	Konsulat w Pradze
Danja	W. Kon. w Aalborg	W. Kons. przy Pos. w Kopenhadze
„	„ „ Aarhus	„ „ „ „ „ „
„	„ „ Hasle a/Bornholm	„ „ „ „ „ „
„	Agen. Honor. Konsul. w Koldingu	„ „ „ „ „ „
„	W. Kon. Hon. w Odense	„ „ „ „ „ „
Francja	Kons. Hon. w Bordeaux	Konsulat Gen. w Paryżu
„	„ „ w Hawrze	„ „ „
„	„ „ w Nicei	Konsulat w Marsylji
„	Agen. Honor. w Algierze	„ „
Luxemburg	Kon. Hon. w Luxemburgu	Kon. Hon. pełnoprawny w Brukseli
Norwegja	„ „ w Chrystjanji	W. Kons. przy Pos. w Kopenhadze
Paraguay	„ „ w Asuncion	W. K. przy Pos. w Buenos Aires
Peru	„ „ w Limie	Wydz. Kons. przy Pos. Rz. Pols. w Buenos Aires
Portugalja	„ „ w Lizbonie	Poselstwo Rz. Pol. w Madrycie
„	„ „ w Porto	„ „ „ „
Szwecja	„ „ w Malmö	Wydz. Kons. przy Pos. Sztokholmie
Uruguay	„ „ w Montevideo	W. K. przy Pos. w Buenos Aires
Włochy	„ „ w Florencji	Konsulat w Medjolanie
„	„ „ w Neapolu	Wydz. Kon. przy Posel. w Rzymie
„	„ „ w Palermo	„ „ „ „ „
„	„ „ w Turynie	Konsulat w Medjolanie

Za Ministra

(—) *Bertoni*

Dyrektor Departamentu

Warszawa, dn. 15/XII 1923 r.

200.

D. IX. 5574.

OKÓLNIK

W SPRAWIE WYSTAWIANIA PODWÓJNYCH ŚWIADECTW POCHODZENIA TOWARÓW.

W związku z okólnikiem w sprawie świadectw pochodzenia towarów, importowanych do Polski № 74. D. IX. 1956, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym M. S. Z. № 7 z dn. 30. IV. b.r.—M. S. Z. na podstawie pisma Ministerstwa Skarbu, № DC/12283/III/23 podaje do wiadomości, że Ministerstwo Skarbu po porozumieniu z M. P. i H. wydało następujące zarządzenie urzędom celnym:

W wypadkach, gdy towar, pochodzący z traktatowego kraju (który zawarł z Polską umowę handlową) po wysłaniu z kraju pochodzenia przed przyjściem do Polski zostaje uszlachetniony w drugim kraju traktatowym tak, że uszlachetnienie to nie powiększa wartości jego przynajmniej o 50%, zniżki konwencyjne mogą być przyznane na podstawie podwójnych certyfikatów (kraju produkcji i kraju uszlachetnienia), które powinny odpowiadać następującym warunkom:

a) być wystawione według obowiązującego wzoru przez uprawnione do tego Izby Handlowo-Przemysłowe i wizowane przez Konsulaty polskie,

b) wykazywać jako odbiorcę towaru firmę, mającą siedzibę na polskim obszarze celnym,

c) certyfikat kraju pochodzenia towaru, oprócz ogólnych danych, przewidzianych dla wszystkich certyfikatów wogóle, powinien zawierać wzmiankę, że wysyłany towar przed doręczeniem odbiorcy na obszarze celnym R. P. ma być uszlachetniony (podać rodzaj uszlachetnienia, kraj, nazwę i adres firmy uszlachetniającej) i że wskutek uszlachetnienia cechy jego i waga ulegną zmianie. Pożądane podanie choć w przybliżeniu wagi uszlachetnionego towaru.

d) certyfikat kraju uszlachetnienia powinien wzkazywać gdzie (w jakim kraju i firmie) towar został wyprodukowany, jego cechy i wagę surową, oraz cechy i wagę po uszlachetnieniu.

M. S. Z. podaje treść powyższego okólnika do wiadomości i ewentualnego zużytkowania przy wizowaniu świadectw pochodzenia.

Za Ministra

(—) *Bertoni*

Warszawa, dn 15 XII 1923 r. Dyrektor Departamentu

201.

K. III-w. 12444/23 2297 pf.

OKÓLNIK

W SPRAWIE PODPISYWANIA SPRAW WJAZDOWYCH OBYWATELI CUDZOZIEMSKICH DO POLSKI.

Uzupełniając okólnik № 41 z dnia 26 lipca 1922 roku, niniejszym zawiadamiam, że do podpisywania pism, oraz depesz zwykłych i szyfrowych, wychodzących z Ministerstwa Spraw Zagranicznych w sprawie wjazdu do Polski obcokrajowców, upoważnieni są przezemnie jedynie pp.: *Wacław Babiński* — W.-Dyrektor Departamentu konsularnego i *Leon Malhomme* — Naczelnik Wydziału K. III., oraz p. *Józef Gorzechowski* — Naczelnik Wydziału K. II. (w zastępstwie p. Babińskiego) i pp.: *Stanisław Millak* i *Wacław Gawroński* (w zastępstwie p. Malhomme).

Za Ministra

(—) *M. Seyda*

Podsekretarz Stanu.

Warszawa, dn. 14/XI 1923 r.

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI

DZIENNIKA URZĘDOWEGO M. S. Z.

WARSZAWA, PLAC MAŁACHOWSKIEGO 4, PAŁAC KRONENBERGA II P.

ODDZIAŁ ARCHIWALNO-NAUKOWY M. S. Z. TEL. 413-73.

Tłoczono w drukarni Wł. Łazarskiego

Z POLECENIA MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH.